

Hans Jacob Sørensen: Angaaende det første Ændringsforslag, vi har stillet, nemlig om Tillæget til visse Honorarlønninger, blandt andet ogsaa Rigsdagsmændenes Løn, er der jo nu blevet fremsat Betragtninger, der ligger modsat dem, som jeg gjorde gældende i min første Tale. Det er blevet sagt, at dette Forslag var sagligt slet begrundet; thi at sammenstille Bortfaldet af Tillæget til disse Honorarer med Bortfaldet af Tillæget til andre Honorarer var ikke rigtigt, og det var i og for sig ogsaa urimeligt. Jeg kan ikke anerkende denne Opfattelse, for der er jo ikke anden Forskel mellem den ene og den anden Slags Honorarer, end at den ene Slags findes paa Finansloven, og den anden Slags er opført i særlige Love; der er jo Tillæg til begge, og vil man have Lighed, ja, saa er det naturligt, at naar Tillægene tages bort fra den ene Slags, fordi de staa paa Finansloven, kan de lige saa godt tages bort fra den anden Slags, selv om de staa paa særlige Love.

Nu har man fremhævet her, at der maa spørges om, om det betyder noget finansielt. Jeg skal indrømme, at set i Forhold til de mægtige Millionbeløb, vi manøvrerer med ved andre Lejligheder, er det ikke noget stort Beløb, det drejer sig om, men jeg tror dog ikke, jeg tager fejl, naar jeg mener, at det for Rigsdagsmændenes Vedkommende vil andrage et Beløb paa 60 000—70 000 Kr. Dertil kommer saa det Beløb, der vil spares for Statskassen paa Tillæget til de øvrige Honorarer, saa det bliver alligevel en ret artig Sum. Vi har ved Behandlingen af de øvrige Honorarer og Tillægenes Borttagning fra dem skaffet den højtærede Finansminister Adgang til at spare et Beløb paa ca. 700 000 Kr. i det kommende Finansaar, og kender jeg en bestemt Side hos den højtærede Finansminister ret, vilde han vist egentlig godt indrømme mig, at det var slet ikke saa galt, om han kunde faa 100 000 eller 150 000 Kr. til foruden de 700 000 Kr., han allerede har faaet. Jeg maa derfor fastholde den Opfattelse, jeg har gjort gældende, at det kun er rimeligt og rigtigt, at det, der gælder for andre, ogsaa gælder for os. Og jeg kan forsikre det ærede Medlem Hr. A. M. Hansen og det ærede Medlem Hr. N. P. Nielsen, at havde de forskellige Mennesker, der oppebærer Honorarer, som Tillæget er taget fra, eller Honorarer, der er blevet formindsket — havde de haft Lejlighed til at udtale sig, saa havde de sikkert sagt ligesom de ærede Medlemmer: Det er slet begrundet at nedskære vore Honorarer, men der er selvfølgelig andre Steder, hvor det muligvis godt kan

tages. Saadan er andre Mennesker, og saadan hører vi ogsaa i Dag, at Rigsdagsmænd er, og det kan egentlig slet ikke forundre os.

Maa jeg endvidere have Lov til at sige til det ærede Medlem Hr. A. M. Hansen, der talte om Stemninger, der gjorde sig gældende i Vælgerbefolkningen — og jeg ved jo, at han er Ekspert i at dyrke saadanne Stemninger —, at naar han vil skyde det Forslag, der er fremsat fra os herom, ind under det, saa tager han fejl, baade med Hensyn til dette Ændringsforslag og det andet, der er mere omfattende, fordi vi jo allerede i Fjor beskæftigede os med de Spørgsmaal og navnlig vedrørende Honorarordningen fremhævede, at skulde Tillægene til de øvrige Honorarer bortfalde, maatte Tillægene til Rigsdagsmændenes gaa den samme Vej.

Det ærede Medlem Hr. N. P. Nielsen hævder, at det er rimeligt, at Rigsdagsmændene er saaledes aflagte, at det kan forudsættes, at de, om det er nødvendigt, kan leve deraf. Ja, til dette vil jeg gerne sige, at jeg ved, der er Folk, der kan have vanskeligt nok ved at klare Forpligtelserne i økonomisk og erhvervsmæssig Henseende derhjemme samtidig med, at de skal overtage et Rigsdagshverv, men jeg tror alligevel, at det vil være mere rigtigt, at vi retter paa dette Forhold ved at skabe Mulighed for, at Rigsdagssamlingernes Varighed ikke stadig forlænges, men tværtimod bliver begrænset, saa der derigennem skaffes Adgang til, at Folk, der har ladet sig vælge til Rigsdagsmedlemmer, ogsaa faar en Part — og en ikke ringe Part — af Aaret til at kunne gøre sig gældende hjemme i deres Bedrift eller Virksomhed, hvad enten den findes i By eller paa Land.

Maa jeg dernæst til de Bemærkninger, der er fremsat om vore Forslag, knytte nogle enkelte Ord. Det er blevet sagt, at disse Forslag har været sendt ud til Udtalelse hos de forskellige Tjenestemandorganisationer, og at de var vendt hjem efter denne Omgang med mange kritiske Bemærkninger og Udtalelser om, at Tjenestemandorganisationerne ikke ønsker disse Forslag gennemført — og der kunde jo føjes til, at Tjenestemandorganisationerne ønsker meget at beholde den Lønningslov eller Tjenestemandsløvs, der blev gennemført i 1931. Ja, jeg underer mig ikke over, at Organisationerne helst vil beholde den Lov, der blev gennemført i 1931. Jeg kunde ønske at føje til: Gid de økonomiske og erhvervsmæssige Forhold var blevet saadan i Aar og vilde være saadanne i kommende Aar, at den Lov kunde staa uantastet, det